

Hugo Bouter

Uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen

Hosea 11:1

Heel veel verzen van het Oude Testament hebben betrekking op historische feiten, maar bovendien spreekt God, die alle dingen vanaf het begin kent, hierin op een verborgen wijze over Zijn Zoon. Laten wij als voorbeeld Hosea 11:1 nemen, waar wij lezen: 'Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen'. Hierbij denken wij aan de boodschap van Mozes aan de farao: 'Zo zegt de Heere: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen' (Ex. 4:22-23). De toespeling op de uittocht is duidelijk.

Groot is echter onze verbazing als wij in het evangelie volgens Matteüs vernemen dat deze woorden van de profeet een nieuwe toepassing hebben gekregen na de geboorte van Jezus Christus: 'Hij (d.i. Jozef) stond dan op, nam het Kind en Zijn moeder in de nacht met zich mee en vertrok naar Egypte. En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen' (Matt. 2:14-15). Jozef en Maria en het Kind moesten naar Egypte vluchten om te ontkomen aan de moordlust van koning Herodes. God noemt dit Kind 'Zijn Zoon' in een veel diepere zin dan Hij het van het volk Israël kon zeggen. Dit Kind is het ware Israël, dat nu op volmaakte wijze zijn geschiedenis opnieuw begint. Het jonge Kind is zo groot in Gods oog, dat in dit hoofdstuk van Matteüs vijfmaal sprake is van 'het Kind en Zijn moeder' – en niet omgekeerd: 'de moeder en het Kind'. Christus is de ware Zoon van God en het ware Israël, de Knecht van Jahweh.

Dit principe zien wij ook in de profetieën van Jesaja over de Knecht van de Heere (Jes. 42, 49, 50, 52 en 53). Vaak is de toepassing op Israël als Gods volk legitiem, maar bijvoorbeeld als er sprake is van het Licht voor de heidenvolken is er op grond van de nieuwtestamentische citaten uit Jesaja 42 en 49 weer een heenwijzing naar de Persoon van Christus (Luc. 2:32; Hand. 13:47; 26:23). Hij is het ware Licht van de wereld. En Jesaja 52 en 53 vormen natuurlijk een heel duidelijk getuigenis aangaande de lijdende Knecht van de Heere, de verworpen Messias.

Dit geldt in de derde plaats ook voor het thema van de wijnstok. Het huis van Israël is de wijngaard van de Heere, maar Hij vond hierin geen goede vruchten (Jes. 5). Christus hanteert die beeldspraak dan ook in de gelijkenis van de slechte landbouwers in Lucas 20:9-19. Zij ontzagen zich niet om de geliefde Zoon van de Eigenaar van de wijngaard om te brengen. Maar de Steen die de bouwers hebben verworpen, is tot een Hoeksteen geworden (Ps. 118:22). De opgestane Christus is nu de ware Wijnstok; en ieder die door het geloof in Hem blijft, zal veel vrucht dragen (Joh. 15). Als de band met Hem levend en krachtig is, zal er bij ons ook vrucht te vinden zijn: 'Door Mij is bij u vrucht te vinden' (Hos. 14:9).

Oude Sporen 2017

